

SZERKESZTŐSÉG
és kiadóhivatal:
Sátoraljaujhely
Petőfi-utca 5. sz.
Telefon-sz. 125.

SÁTORALJAUJHELY

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre . . . 6 K.
Félévre 3 K.
Negyedévre . . 2 K.
Egyes szám 10 fill.

FÜGGETLEN POLITIKAI HIRLAP.

Felelős szerkesztő: ILLÉSHÁZI ENDRE.

MEGJELEN HÉTFŐN ESTE.

Zemplénavármegye jegyzőihöz.

Tisza István miniszterelnök a nemzeti munkapártnak e hó 9-én tartott közgyűlésében, vázolván a közel jövő munkásságát, jelezte, hogy a községi és körjegyzők és a segédjegyzők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslat kész, rövidesen a ház elé kerül és a jövő év elején mint szentesített törvény életbe lép.

Páraként oszlottak szét e férfias kijelentés által némely fővárosi lapok azon nagy hangon hirdetett állításai, hogy a kormány csak kortesfogságul használta fel a jegyzőknek tett ígéreteit, ez ígéreteket azonban annál kevésbé fogja betartani, mert a pénzügyminiszter egyenesen megtagadta e célra a pénzt.

Hallottunk ily fogadkozásokat — nagyon előkelő helyről — itt Zemplénben is: a szeptemberi közgyűlés előtt szállóigékké lettek ez állítások. Nagyhangu fogadkozások estenek, hogy a belügyminiszter nem fogja jóváhagyni a jegyzői nyugdíjszabályrendeletet, az internátusra ígért állítólagos kormánysegély mese, melyet a jegyzőegyesület kitérőre eszelt ki, hogy a jegyzőket lépre vigye. Tisza napjai meg vannak számlálva, **Andrássy jó utána, kinek egyenesen az udvartól van titkos megbízása.** Meczner főispán ígéreteinek pedig ne higgyen senki, mert Meczner bukása befejezett dolog: mennie kell ha győz, százszor inkább mennie kell, ha Andrássy leveri. Első esetben eldobja a kormány, mint a kifacsart citromot, áldozatul adja az Andrássyék kiengesztelésére: ha bukott, egyszerűen kidobják, mint teljesen hasznavetetlen butordarabot.

Kellett a mese a jegyzők elriasztására, kikről tudva volt, hogy a kormány, illetve a főispán körül tömörülnek. És sikerült is közülök tiz-tizenötöt megfélemlíteni, elriasztani a szavazástól.

Akik nyitott szemekkel nézték az eseményeket, azok nem ültek fel a híreszteléseknek s megállták helyüket emberül s ma, a kormány, a főispán győzelme, a törvényhatóságok megnyilatkozása után, s tekintettel a kormány mindinkább terjedő népszerűségére, egyenesen nevétségessé teszik magukat azok, kik felülnek a dajkamesékeknek, hisznek a mihamar bekövetkezendő kormányváltásban.

Győztes hadvezéreket nem szokták a hadsereg éléről elmozdítani. Áll ez úgy az ország kormányzására, mint vármegyénk vezetését illetően.

A munkapárt és az alkotmánypárt között elvi ellentétek tulajdonképpen nincsenek, személyi motívumok azok, melyek áthidal-

hatlanná teszik az irt e két párt között. Személyi összekülömbözések miatt az ország Tiszát megbuktatni aligha fogja s Andrássyéknek legutóbbi kivonulása megpecsételte az alkotmánypárt sorsát: a szövetkezett ellenzék tétlenségre kárhoztatta önmagát s teljesen a munkapárt kezébe tette le az ország kormányzását.

Sziklaszilárdan áll ma a kormány az ország kormánypadján és rendíthetetlen az állása Meczner főispánnak is: nyugodt munkás jövő vár reánk úgy az országban, mint szűkebb hazánkban, Zemplénavármegyében.

Nagy feladatot ró e helyzet Zemplénavármegye községi és körjegyzőire.

Az ország legtöbb vármegyéjében a közelet minden terén már régóta a jegyzők vezetnek.

Zemplénavármegyében a községi és körjegyzőknek eddig nagyon alárendelt szerep jutott: a vármegye vezető elemei számba se vették, egyszerű eszközei voltak a szolgabíráknak, a latifundiumok urai gazdaszerteik útján parancsoltak velük s megkellett hátrálniok igen kicsi falusi tekintélyek elől és ökölbe szoritott kézzel, néma megadással kellett túrnie 120 intelligens munkás jegyzőnek, mint szorúlnak háttérbe legjogosabb érdekeik teljesen jogosulatlan érdekek elől.

Ma már teljesen más a helyzet: a kormány törvénytervezete a fizetésrendezés és családi pótlék által anyagi helyzetükön oly mérvben segít, hogy nyugodtan szentesíthetik magukat komoly, magasztos hivatásuknak.

Az a kellemes helyzet, melybe okos és tapintatos maguktartása folytán a vármegye intéző köreivel jutottak, biztosítja őket minden jogtalan támadás és igazságtalan bánásmód ellen. A kedvező nyugdíjszabályrendelet — melynek jóváhagyása csak napok kérdése — özvegyeik és árváik könnyeit szárítja fel. Az a szociális intézmény, mely hisszük, hogy a vármegye és a kormány áldozatkészsége révén egy éven belül állani fog, gyermekeik olcsó nevelését biztosítja.

Nincs oka többé Zemplénavármegye jegyzőinek, hogy nehézményekkel álljanak elő, de igenis erkölcsi kötelességük, hogy kivegyék részüket a komoly munkából s az állásuk nyújtotta nagy befolyásukat a vármegye érdekeinek előbbrevitelére használják ki.

Nehéz helyzetben vannak ma Zemplénavármegye népei: nehéz csapásokkal súlyos esztendő gázolt rajtunk keresztül. Milliókat és milliókat vett ki zsebünkől az elemi

csapások egész sorozata. Elszegényedtünk, lerongyolódtunk. Ezer sebből vérzik a vármegye népe és sok év kell ahhoz, miig kiheverjük, kemény verejtékes munkával pótoljuk a csapások okozta hiányokat.

Senki a nép helyzetét jobban nem ismeri, mint a falu jegyzője, senki jobban nem segíthet a népen az ő nagy nyomorúságában, mint a falu szellemi vezetője és senki nem hivatottabb a népet az ígért földjére bevezetni, mint a falu praedestinált vezére.

Használják ki Zemplénavármegye jegyzői kedvező helyzetüket, foglalják az őket a közeletben jogosan megillető vezető helyüket és éjjel napot egybevetve munkálják a vármegye közérdekeit. Tapasztalataik helyes alkalmazása és becsületes munkásságuk által törekedjenek arra, hogy Zemplénavármegye népei hamarosan visszanyerjék azt, mit a sors csapásai által elvesztettek.

A nép bajain semmi nem segít oly mérvben, a népet boldoggá, gazdaggá, megelégedetté semmi nem teszi annyira, mint a gyorsan cselekvő becsületes közigazgatás.

Kötelessége ily irányban hatni a jegyzői karnak szemben a kormányval, mely anyagi gondjain segít, kötelessége a néppel szemben, mely keserves adófillérei útján segít a jegyzők anyagi gondjain, de eké-ként róhatja le háláját a vármegye intéző köreivel szemben is, melyek annyi szeretettel támogatják ma a zempléni jegyzői kart jogos érdekeinek kivívásában.

Közigazgatási bizottság gyűlése.

Zemplén vármegye közigazgatási bizottsága ma tartotta október havi rendes közgyűlését Meczner Gyulá főispán elnöklété alatt.

Alispáni jelentés.

Személyi ügyek. Bencsik István bodrogközi főszolgabíró nyugdíjaztatása folytán a bodrogközi főszolgabírói állásra Bencsik Béla szolgabíró, az ő helyére pedig Meczner Tibor tb. szolgabíró választott meg. — Haraszthy Miklós homonnai főszolgabíró nyugdíjaztatván, hivatalát elhagyta. Homonnazávodon a Haraszthy István nyugdíjaztatása folytán megüresedett körjegyzői állásra 1913. szeptember 25-én Durcsinszky Kálmán segédjegyző egyhanguan megválasztott. Sárospatakon az ujonnan rendszeresített segédjegyzői állásra Juhász Dezső okl. jegyző választott meg. A nagymihályvidéki segédjegyzői állásra Pálffy Zoltán választott meg.

Amerikába kivándorolt 299, Amerikából visszatért 122 egyén, utlevél iránti kérelem a szeptember hó folyamán 379 drb. érkezett, kiállított 312, visszautasított 67 drb.

Közlekedésügy. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 72345/1913. sz. intézkedésével Nagygyéres — Nagyrozvágy — Kisrozvágy községi

Elsőrendű **bükk Tűzifát** valamint **Porosz kőszentet** legjutányosabb árban hasáb és vágott **Tűzifát** legfinomabb **Porosz kőszentet** pontosan mérve szállít

Telefon-szám: 129. **LEFKOVICS DÁVID** fakereskedő S.-A.-Ujhely, Kossuth L.-utca 19. Telefon-szám: 129.

közlekedési közut kiépítésére 20.000 korona állami segélyt engedélyezett.

Közegészségügy. A múlt hóban a közegészségügy állapota általában nem volt kielégítő, sok helyen járványos betegségek léptek fel. Sajúhelyben vörheny és hasiagymáz több esete fordult elő, valószínű, hogy a nagyészések és áradások folytán a romlásnak indult szerves anyagok a talajvizet inficiálták s így a víz okozója lehet a typhus megbetegedéseknek. A szerencsi járásban Szerencsen, Girincsen és Sajóhidvégén a vörheny és kanyaró járványszerűleg fellépett, a szerencsi ovoda és iskolák bezáradtak. A tokaji járásban, Tarczalón vörheny lépett fel, szorványosan fellépett hasiagymáz betegség is, — Erdőbénye, Olaszliszka községekben, továbbá, a kanyaró Bodrogkeresztúron. A sárospataki járásban Vajdácská községet kivéve a többi községekben heveny fertőző betegségek szorványosan fordultak elő. Vajdácskán hókhurut lépett fel s emiatt az ottani iskolákat bezárták. A saújhelyi járásban Kiskázmér, Biste és Kistoronyán vörheny, Nagytornyán számarhurut lépett fel. A bodrogközi járásban a Karcához tartozó Gorzó tanyán a typhus, Kisrosvágyon hókhurut uralkodott. A gálszécsi járásban Gálszécs és Kohány községekben vörheny lépett fel. A szinnai járásban Szinnán 5 esetben hasiagymáz fordult elő. A mezőlaborczi járásban Alsócebényben 4 vörheny eset fordult elő. A kolera elterjedésének és a megyébe való behurcolásának megakadályozása céljából a vármegye területén tartandó összes bucsukat betiltottam, nem különben a B. M. urnak 110600/1911 évi rendelkezése alapján betiltottam azon nagyvásárokat, a melyeket a kolerától veszélyeztetett vidékek lakosai felszoktak keresni. Tekintettel, hogy a folyók legalkalmasabb terjesztői a kolera bacilusoknak és Bereg vármegye alispánjának értesítése szerint a Laborcz s ezáltal a Bodrog és Tisza folyók kolerával lettek megfertőzve, az ezen folyók vizének használatától, nemkülönben azokban a halászatot és belőlük származó hal elárúsítását betiltottam.

Mezőgazdaság. A tartós esőzések következtében a szőlőkben a rothadás igen sok kárt tett. A termések eredménye nagyon sok helyen a kedvezőtlen időjárás folytán rossz volt s igen sok helyen takarmány hiány észlelhető. A burgonya különösen a felsőjárásokban nagyrészt elrothadt. Az őszi munkálatok folyamatban vannak és nagyövel végeztenek. Itt jelentem, hogy tekintettel a vármegyét ért sok elemi csapásra, melynek folytán az elkövetkezendő tél nagyszükséget rejt méhében, a szeptemberben tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek javaslatot tettem, hogy tekintettel a sürgős szükségre a legszegényebb egyének segélyezése céljából a m. kir. Miniszter elnök földmivelésügyi és kereskedelmiügyi miniszter uraktól 60—70000 korona segélynek, továbbá kedvezményes áru vetőmag, burgonya és takarmány engedélyezését és ezeknek kedvezményes áru szállítása, valamint a már kért az inséges közmunka engedélyezése iránt feliratot intéztem.

Az alispáni jelentéshez pótlólag maga az alispán szólott hozzá s kijelentette, hogy az új helyi postafőnök teljesen indokolatlanul és ellenére a posta szabályoknak is, jölehet Ujhely fertőzöttnek nem lett nyilvánítva, Kazinczy Dániel vasutas megbetegedése óta zártnak nyilvánította és a postacsomagok felvételét megtagadta. Az alispán intézkedett, hogy a felvételek eszközöltessenek s egyben lépéseket tesz a szabálytalan eljárás megtorlása végett.

A főispán kifogásolta a mezőlaborczi főszolgabírói hivatalban feltorlódtott nagymérvű restanciát, mire az alispán előadta, hogy a főszolgabíró jelentése szerint a restancia felhalmozódását Mertensz Arthur szolgabíró betegsége idézte elő.

Egyéb ügyek.

A nagytoronyai és cékei erdőkben a vadászok elszaporodása folytán a hivatalos hajtóvadászatot elrendelték.

Sztrópkón a nyár folyamán több ház leégett. A főszolgabíró a házak újra felépítését — sokban túllépve az építkezési szabályrendeletet

is — oly kikötésekhez kötötte, melyeknek a kárt szenvedett tulajdonosok eleget nem tettek s e rendeletét is oly időben adta ki, amikor a házak már fel voltak építve. A közigazgatási bizottság a főszolgabíró rendeletét hatályon kívül helyezte.

Nagytárkányban a falu értelmesebb s előkelőbb gazdái kuglizót építettek. Feljelentésre a főszolgabíró a kuglizó lerombolását rendelte el, majd szigorú feltételekhez kötve újra engedélyezte azt. Az alispán tűzrendészeti szempontból elrendelte a kuglizó lerombolását, a közigazgatási bizottság megváltoztatva az alispán határozatát, engedélyezte a kuglizót.

A tokaji közös legelő ügyében, elutasítva a felelőseket, jóváhagyta a bizottság a Tokaj városa és a legelő birtokosság között létrejött egyezséget.

Az alispán előterjesztésére elrendelte a közigazgatási bizottság, hogy a községi, illetve körorvosok az iskolás gyermekeket minden hóban egyszer közegészségügyi szempontból orvosilag megvizsgálják.

Tudomásul vette végül a bizottság, hogy a Belügyminiszter Dr. Molnár János sátoraljaújhegyi orvosnak szanatórium tartására engedélyt adott.

Pártatlanul.

— Pillantás a jövőbe. —

... Gróf Tisza István miniszterelnök súlyos bajokkal küszködött. A monarchiát külügyi helyzete, hadi készültségének erejét szinte túlhaladó mértékű fejlesztésére kényszerítette, amelynek kvóta szerint való költségei az elemi csapások, az európai pénzválság, s az ezek nyomában járó általános gazdasági depresszió által sújtott Magyarországra alig elviselhető terheket róttak.

A nehéz helyzetben való segítés nyugodalmas időkben is próbára tette volna Európa legelső államférfiát, ámde Magyarország belviszonyai azon időben mindama bajokban bővelkedtek vala, amelyek a megelőző rossz kormányzás, az ország szerencsétlen nemzetiségi viszonyai, s a helyzettel számolni képtelen, példátlanul könnyelmű, sőt lelkiismeretlen pártoskodás — a magyar faj emez ősi átká — egymásra halmozának.

Halasztást nem tűrő belügyi reformok várta sürgős elintézésüket. A megyei közigazgatás már régen túlélté magát s képtelen volt egy nehéz viszonyokkal küzdő s a kéréshetetlen körülmények által fejlődésre sarkantyúzott nemzet igényeit kielégíteni. Egyik felsőmagyarországi vármegyében például (1913-ban) három község lakossága öt kilométer út hiányában télviz idején cserekereskedésre szorult, jölehet a vonatok fűtve után igazíthatták óráikat. Egyik felsőmagyarországi „rendezett tanácsu” város a hallatlanul rossz adminisztráció következtében sorvadott.

De az elavult választójogi törvény is újat sürgetett. Hogy egy polyglott állam szükségletei és subtilis igényei inkább voltak ama törvénytől figyelembe veendő, semmint a doktrineria hipothézisei és a demagógok követelései, azt a legelemből status-raison parancsolta. A pártszellem azonban tökéletesen kovácsolt a köteles mérséklétekből is. Az ellenzék, hogy elfeledtesse azt, miként kormányrajtása elvi feladatának bére ez volt, el azt is, hogy kormányja a lehetetlenségig rossz volt, — hogy elvesztett népszerűségét visszazerezhesse, azzal a furorral, amelyet korábban a nemzeti követelésekre (hadsereg, külképviselet, bank etc.) látszott pazarolni, most a szélső radikalizmus jelszavaira vetette magát. Valószínű, hogy amint elvtelenné vált a hatalomért a nemzeti ideálokkal szemben, azzá válólandott volna a radikalizmussal szemben is. Sőt már az, hogy az ellenzék egyes kiválóbbjai a radikális választójog felé hajlottak, egyértelmű volt korábbi felfogásuk elvetésével. Se Justh, se

gróf Andrássy nem voltak hivei az általános, egyenlő, titkos választójognak, amikor azzal Kristófy lépett fel, mindketten — némi fokozati különbséggel bár — hiveivé váltak, amikor kiállításuk nyílt annak segítségével az elvesztett hatalmi pozíció visszaszerzésére. Soha nem volt egy parlamentnek sem — nehéz időben — annyira a helyzet színvonala alatt álló ellenzéke, mint azon időben a magyarnak. Se elvet, se eszmét nem képviselt. Míg tehetett a házszabályok lábbal tiprásával akadályozta meg az ország halasztást nem tűrő ügyeinek elintézését. Mikor a turbulens elemek kidobásával, s a végszükség által indokolt erőszakkal keresztülvitt házszabály módosítással a komoly emberekhez méltatlan játék többé folytatható nem volt, a martírság affektálásával, majd a szocialisták forradalomba való hajszolásával, majd botrányok rendezésével, végül azzal a nyegleséggel, hogy képviselői kötelességükről megelégedkezve, a kötelesség fel nem vevésének legbotrányosabb példáját statuálták — próbálkoztak, nem az ország bajait orvosolni, hanem azokat azzal a rémisztéssel tetőzni, hogy ők követelik a hatalmat, azt, amelynek átkát az ország nyögte...

Gróf Andrássy Gyula azon időben újra megalapította a pártját „országos alkotmánypárt” név alatt. Ámde programja inkább hasonlított egy elbizakodott olygarcha proklamációjához, mint ahoz a normához, amelyet a polgárosult népek politikai meggyőződésének irányítására adni szoktak. Valóban kevés jogcíme lehet bármely még sikerekre hivatkozható politikusnak is ahoz, hogy a nemzet zömét politikai párt-hiveivé tehesse azon pusztán kijelentéssel, hogy ő kormányozni akar. De gróf Andrássy Gyulának még az a kevés jogcíme sem volt meg. Hiszen a létező bajok nagy része annak a szerencsétlen mozgalomnak volt a következménye, amelyben ő vezérszerepet vitt. A nemzet keservesen emlékezett vissza arra a kormányra, amelynek ő is tagja volt. A polgárosult nemzetek történelmében hallatlan — egy esztendőn át tartott — naplopásnak ha nem is intőjeje, de elnézője volt. Nem volt tehát alaptalan az az aggodalom, hogy az ország válságos helyzetében még tovább csuszna lefelé azon a lejtőn, amelyre az a politika juttatta, amelyben neki is hol tevékeny, hol az annál is inkább passzív szerep jutott. Furcsa „programm” volt tehát az, amelyben a pártvezér semmi egyebet nem ígér, minthogy megismétlődik az ország szerencsétlensége a tehetetlenek kormányrajtásával.

De lett volna bár gazdag az Andrássy gróf programja, azzal se érhet vala célta abban az időben. Mert a nemzet belécsömörlött a hazugságokba elannyira, hogy hajlandó volt minden ígéretet népcsalásnak tekinteni. Volt is oka rá, s valóban politikai éretlenségéről, sőt értelmi gyengeségéről tanuskodott volna, ha tovább is vezetettnei engedi magát a volt koalíció bármelyik tagja által.

A nemzet békét, nyugalmat keresett, s mert azokat a becses javakat inkább remélhette Tisza Istvántól, semmint Andrássy Gyulától — azért tartott ki az előbbi mellett... K. J.

A jegyző urakhoz!

Gaal Ignác mikóházi körjegyző úr tervezete alapján raktáron tartjuk az „Át-futó pénzek naplóját” s 100 ivenként 3 koronáért árusítjuk. Hasonlóan elkészítettük a „Külföldiek nyilvántartási könyvét” is, melyet 100 ivenként 6 koronáért adjuk.

Lapunk mai számát a jegyzői egyesület elnökének utasítására minden jegyző úrnak megküldöttük, kérjük a lap „jegyzői rovatára” a segédjegyző urak figyelmét is felhívni.

az

mélyén
csárdák
melletti
zik ma
kultúra
nyen e
árumin
a vidék

két fin
fel ha
késait.
be. El
biztosí
ván ve
elhatár
zsindel
a törle
amenn

elő a
volt, h
pedig
hogy a
mel, o
váltóka

mérnök
mindke
készítő

A
gon sz
megérk
bádogg
kát, ho
tak vis

A
Dezso
számítá
az olva
kezdte

S
folytán
tett a c

N
a becsá
hogy a
beigazo
nem er

B
és főm
csalás

A
napig t
150 tar
szembe
séget k

állást,
Lajos t
Béla sz
6 hónap
tönre it

Zemplé

Sá
a mai n
natkozó
„Sátoralja
képviselő

pénzü
nátus

Szélhámosok

az ujhelyi törvényszék előtt.

Vége a betyár romantikának: a nádasok mélyéből eltűntek az angyalbandák, az utszéli csárdákban nem mulat száz szál gyertya világa mellett Patkó s a Bakonyban is nyugodtan utazik ma már, kit utja arra vezet. A városokba, a kultura göcpontjaiba fészkelte be magát a könnyen élők serege s onnan indul rabló hadjáratra, arumintákkal és rendelő könyvvel felfegyverkezve, a vidék hiszékeny, jólelkű népe ellen.

Két évvel ezelőtt Mádán és Mezözomboron két finoman öltözött jó kinézésű úriember kereste fel házaikban a föld és szőlők jámbor munkásait. A kormány kiküldötteiként mutatkoztak be. Előadásuk szerint a kormány, megunva a biztosítótársulatok nyuzásait, és főleg gátat akarván vetni a napról-napra megújuló tüzeseteknek, elhatározta, hogy bádofedéllel huzatja be a zsindeletet, s csinálja azt oly olcsón, hogy a törlesztési részlet nem fog többre rugni, mint amennyit ma biztosítási díj címen fizetnek.

A „miniszteri titkár“ oly meggyőzően adta elő a képtelen mesét, fellépése oly imponáló volt, hogy a paraszt lépre ment. A „főmérnök“ pedig oly mesésen olcsó kiszámításokat csinált, hogy a szerencsétlen háztulajdonos kész örömmel, olvasatlanul írta alá a megrendelést s a váltókat, és a 400 koronás vinkulomokat.

A „titkár“ Balog József ügynök, a „főmérnök“ Lác Dezső házaló volt, azidőszent mindkettő Nagy Dezső miskolci bádofedélkészítő ügynökei.

A kormány küldötteinek távozta után vagyon számra érkezett Mádra a bádof, csakhamar megérkeztek Nagy Dezső munkásai és behúzták bádofgal a háztetőket s végeztek oly rossz munkát, hogy a szegény háztulajdonosok sirva vágytak vissza régi házfedélteik után.

A munka végezte után megérkeztek Nagy Dezső számlái: a főmérnök úr 300—400 koronás számításai megdagadtak 2000—3000 koronára, s az olvasatlanul aláírt váltókat egy ujhelyi bank kezdte sorra peresíteni.

Szourál János mádi állami tanító tanácsa folytán a megkárosult nép büntető feljelentést tett a csaló ügynökök és Nagy Dezső ellen.

Nagy Dezső követeléseire nézve kiegyezett a becsapott emberekkel s mert vele szemben az, hogy a parasztság rászédésében része lett volna, beigazolható nem volt, az ügyész ellene vádat nem emelt.

Balog József és Lác Dénes — „a titkár és főmérnök úr“ — ellen 40 rendbeli csalás és csalás kísérlete miatt emelt vádat a kir. ügyész.

A törvényszék az elmúlt héten négy és fél napig tárgyalta e monstre-bűnpert, több mint 150 tanút hallgatott ki ez ügyben. A tanúk, szemben a vádlottak tagadásával, minden kétséget kizárólag beigazolták a fentközlött tényállást, minek folyamánként a bíróság — Wieland Lajos táblai bíró, elnök, Fejes Ernő és dr. Nagy Béla szavazó bírák — Balog Józsefet 1 évi és 6 hónapi, Lác Dénest 1 évi és 8 hónapi börtönrre ítélte s mindkettőt le is tartóztatta.

JEGYZŐ-ROVAT.

Zemplénumegyei községi és körjegyzők egyesületének elnökétől.

Kedves kartársaim!

Sátoraljaujhely város képviselőtestületétől a mai napon a következő — internátusunkra vonatkozó — határozatot kaptam.

„Sátoraljaujhelyben 1913. évi október hó 8-án tartott rendes képviselőtestületi közgyűlés

J e g y z ő k ö n y v e.

344—13993/913. szám. Olvastatott a pénzügyi bizottság javaslata a jegyzői internátus székhelyének megállapítása tárgyában.

A képviselőtestület, a pénzügyi bizottság elnökének felvilágosító szavai után, a jegyzői egyesületnek a felállítandó internátus céljaira megajánl a régi kórházteleknek a polgári iskola mellett fekvő és beépítetlenül álló részéből is oly területet, amennyire a jegyzői egyesületnek a felállítandó internátus céljaira szüksége van s úgy ezen, mint előbbi határozataival felajánlott területek között a jegyzői egyesületnek szabad választást enged.

Ezzel egyidejűleg kijelenti a képviselőtestület, hogy mindazon határozatait, amelyeket az internátus építése tárgyában 501—14689/911 343—9232 912. 231—8610/913. és 327—14994/913. számok alatt már előzőleg kimondott, egész terjedelmében fenntartja:

Nevezetesen: 1. A képviselőtestület abban az esetben, ha az internátus Sátoraljaujhelyben létesül egy területi nagyságára és fekvésére alkalmas területet ingyen felajánl.

2. Az építkezéshez szükséges kőanyagot a város andesit kőbányájából előállítási árban adja, valamint a bibérci homokbányából az építkezéshez szükséges homokot is.

3. A kertesítés munkálatait ingyen elvégezteti.

4. Az internátus által fogyasztandó vízmennyiséget előállítási árban szolgáltatja, elengedi a csatornázási járulékot és használati díjakat.

5. A villanyvilágítási R. t.-gal tárgyalásba bocsájtkozik a világítási díj mérséklése iránt, s elengedi a szemét kihordási díjakat.

6. Biztosítja a létesítendő játszótérnek az ifjúság által leendő használatát.

7. Biztosítja a város tulajdonát képező fürdőnek mérsékelt díjak melletti használatát.

8. Kiltásba helyezi kedvezményes tűzifa kiszolgáltatását.

9. A sátoraljaujhelyi polgári fiú iskolában lehető számu ingyenes helyeket biztosít.

10. A városi felsőkereskedelmi iskolában lehető számu egész és fél tandíjmentes helyeket biztosít.

11. A városi mozgószínház látogatása céljából mérsékelt jegyárakat biztosít.

12. Megteszi a lépéseket az iránt, hogy az internált gyermekek gyógykezelése a betegápolási alap terhére legyen eszközölhető.

13. Pótadómentességet ad 25 évre.

14. Az internátus alapító tagjai sorába 25 éven át fizetendő 400—400 koronával belép.

Felkéri továbbá a jegyzői egyesület elnökségét, hogy az e tárgyban legközelebb összehívandó közgyűlést Zemplén vármegye székhelyén: Sátoraljaujhelyben tartsa meg, s arra a város polgármesterét s a pénzügyi bizottság elnökét meghívni sziveskedjék.

Végül felhatalmazza a polgármestert, hogy a jegyzői internátus építési ügyében szükséges összes intézkedéseket saját hatáskörében megtegye.

Ezen határozat a közgyűlésen nyomban hitelesítették, s annak tartalma a jegyzői egyesület elnökségével azonnal közölni rendeltetik.

Habár az internátus székhelyének újbóli megállapítása, tekintettel a jegyzői egyesület közgyűlésének a f. év szeptember hó 22-én hozott egyhangú és impozáns határozatára, nézetem szerint túlhaladott álláspont, mindamellett, válaszolnom kellvén Sátoraljaujhely város megkeresésére, de ösmerni kívánván a jegyzői kar véleményét is, felkérlek benneteket, hogy e hó 25-ig egy hozzám intézendő levelezőlapra értesítsetek arról, vajjon kívántok-e ez ügyben újból is határozni és egybehívjam-e ez ügy tárgyalására az egyesület közgyűlését.

Amennyiben valamelyik kartársam e felhívásomra nem felelne, azt úgy fogom tekinteni, hogy a statusquot megbolygatni s az egyesület közgyűlését egybehívni nem akarja.

Sátoraljaujhely, 1913. október hó 11.

Rácz János,
elnök.

HIREK.

— **A jegyzői internátus tervezete.** A zemplénumegyei jegyzők egyesületének internátusi bizottsága és a zemplénumegyei jegyzői internátusi egyesület gondnoksága Sárospatakon e hó 11-én együttes ülést tartott. Rácz János egy. elnök és az internátusi bizottság elnöke a jegyzői egyesület szeptember hó 22-én tartott közgyűlési határozatának megfelelőleg átadta a gondnokságnak az internátus céljaira gyűjtött 58,044 K 54 fillért kitevő vagyont s ezzel, működését befejezettnek nyilvánítván, feloszlott.

Az internátusi gondnokság a következőleg alakult meg: elnök, Hubay Kálmán tarcali vezető jegyző, alelnök Szoták István butkai körjegyző.

A gondnokság ezután megtekintve a Sárospatak városa által az internátus céljaira felajánlott telket, azt mindenben megfelelőnek találta s a tervek és részletes költségvetés elkészítésével Dzubay György kassai és Lautner György munkácsi építészeket bizta meg.

Megtekintette ez alkalommal a gondnokság a sárospataki tápintézet éttermeit is. A diákokat épen ebédnél találta s meggyőződést szerzett arról, hogy a tápintézetben készült ételek izletesek és oly mennyiségben szolgáltattnak ki, hogy ez irányban semmi kívánni való fenn nem marad.

A költségvetés és a részletes tervek elkészítése után a gondnokság az államsegély kinyerése végett teszi meg a szükséges lépéseket, melynek, remélhetőleg kedvező, elintézése után kiírja a pályázatot s kora tavasszal megkezdí az internátus építtetését.

— **Az állandó bíráló választmány** szombaton tárgyalta az 1914. évi megyei virilisek névjegyzéke ellen beadott felebbezéseket, illetve felszólalásokat. A beadott felebbezések alapján tizenhat megyei virilist törölt a névjegyzékből s ugyanennyi újat vett föl. A törültek között vannak Dr. Buza Barna, Landesmann Miksa és Gireth Mihály sátoraljaujhelyi lakosok is.

Dr. Buza Barna a Fmhirlap hasábjain kelt védelmére virilis jogának, közölve csak legutóbb is a város előljárósága ellen ez ügyben az alispánhoz beadott fegyelmi feljelentését.

Kezeink között vannak az ez ügyre vonatkozó hivatalos adatok s constatálhatjuk, hogy e hiteles iratok mindenben megcáfolják dr. Buza Barna ez ügyben eddig tett állításait.

— **Szüret a Tokajhegyalján.** Tegnap reggel 2—3 fokos hideg volt az egész Hegyalján. A szőlő csonttá fagyott s csak déli 10—11 óra tájt engedett ki. A fagy valósággal rémületbe ejtette a gazdákat s mert délután borusra fordult az idő, félve az esőtől, ma megkezdtek a szüretet Sátoraljaujhelytől le egész Tokajig és Abaujszántóig. Mi teljesen indokolatlannak tartjuk a nagy sietséget: 1908-ban október 20-án fagyott és havazott s utána még két hétig oly kellemes időnk volt, hogy valósággal élvezet volt a szüreti munka. A fagy pedig a beérett szőlőnek egyáltalán nem árt, sőt puhítván a bogyó héját, szaporítja a hozamot s az éretlen szőlőnek pedig elveszi vad savanyúságát. Termés az kevés lesz, a minőség azonban határozottan felül fog állani a mult évinek. A mustot eddig nem keresik, a vásár valószínűleg a zsidó ünnepek után fog bekövetkezni.

— **Vadászsákmány.** Vas Károly kistoronyai gazda szombaton egy 215 kilos vadkant lőtt a toronyai erdőben. A kan agyara 18 centiméter hosszú volt, az állat két herélye két kilogrammot nyomott. Emberemlékezet óta ily hatalmas vadkan nem került e vidéken puszkacsó elé.

— **Borárverés.** Margittay Ferenc tokaji szőlőbirtokos kincstári kezelésben álló szőlőjének 1909. és 1912. évi termésü borai e hó 23-án d. e. 10 órakor Tokajban elfognak árvereztetni. Az árverési feltételek a sátoraljaujhelyi kir. pénzügyigazgatóságnál megtekinthetők.

Olajfestményvásár.

A n. é. közönség szives tudomására hozom, hogy üzletemben holnap és holnapután, azaz 14-én kedden és 15-én szerdán **képvásárt rendezek.** Rendkívül olcsó áron kerülnek eladásra genre-, tájkép-, csendélet-, fjord-olajfestmények. Árak már 7 koronától feljebb. A képvásár csak kedden és szerdán.

SZABÓ PÁL,
könyv- és papirkereskedő

Eladó

mintegy 500 darab kezetésem alatt álló
1912. 1911. évi hitelesítésű

gönci hordó

prima minőségben. Vonatkozó megkereséseket, esetleg árajánlatot kérek.

Propper Jenő,
Tolcsva.

1628/913. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sárospataki kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rosner Izidor és csatlakozó társai végrehajthatóknak Szendrei János és társa végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében az 1881. LX. t. cz. 144. és következő §§-ai alapján a saujhelyi kir. törvényszék területén levő sárospataki ktr. járásbíróóság-hoz tartozó következő ingatlanokra:

a) a lukai 135 sz. betétben A I. 1—5 szs. 403—407 hrszk. a foglalt birtoktestnek B. 12. a Lukács Józsefné szül. Szendrei Julianna nevének álló $\frac{3}{4}$ részére 644. kor,

b) a lukai 182. sz. betétben A I. 1—2 szs. 483—485 hrszk. a foglalt birtoktestnek B. 3—4 a. Szendrei János és Lukács Józsefné Szendrei Julianna nevének álló felére 184. kor,

c) a lukai 293. sz. betétben A I. 1—2 szs. 447, 517. hrsz. a foglalt birtoktestnek B. 3—4 szs. a Szendrei János és Lukács Józsefné Szendrei Julianna nevének álló felére 86 kor. kikiáltási árban a birói árverés elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1913. november 8-án d. u. 3 órakor Luka község házában megtartandó nyilvános árverésen az 1908. XLI. A. cz. 24. §-ában megjelölt hányadon alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sárospatak, kir. járásbíróóság telek-könyvi hatósága 1913. szeptember 2-án. Miskey sk. kir. albiró.

A kiadmány hitelül.
Daróczy Pál,
h. kir. tkvztó.

Hirdetmény.

Ezennel felhívom a helybeli szőlőbirtokosokat, akik az 1914. évben rabmunkásokat igénybe venni óhajtanak, hogy a **folyó évi november hó 30 (harminc) napjáig** a helybeli fogházgondnoki irodában kapható nyomtatványon írásban jelentsék be nálam a következőket:

1. Mekkora az a szőlőterület, amelynek rabokkal való megmunkáltatását kéri?

2. Kik a közvetlen szomszédok és ezek területe mekkora?

3. Hány rabot, milyen munkára, körülbelül mely hónapokban és hány napon keresztül kívánnak igénybe venni?

Az ezen bejelentések alapján általam elkészített jövő évi munkaterv az igazságügyminiszterium jóváhagyása után a kir. fogházgondnok irodájában ki lesz függesztve s naponként délelőtt a hivatalos órák alatt (9—12) az érdekeltek által ott megtekinthető.

A rabmunkások elsősorban a legfontosabb szőlőmunkák végzésére, nevezetesen: nyitásra, metszésre, első, második, és harmadik kápálásra, másrészt pedig a rigolizásra, homlitásra és ültetésre lesznek kirendelve, a többi szőlőmunkák, úgy mint: permetezés, kötözés, szüretelés stb. végzésére csak akkor rendeltetnek ki, ha a többi elsőrendű munkákra lefoglalva nincsenek.

A külmunkáltatási díj a munkáltatók terhére fejenként és naponként a nyári hónapokon át 1 korona 08 fillérben, a téli hónapokon át pedig 88 fillérben van megállapítva.

Az igénybevett rabmunkáért a munkaadók minden hónap végével, legkésőbb a következő hónap 5-ik napjáig a díjakat a kir. fogházgondnoknál utólagosan befizetni tartoznak.

Azon munkaadók, akik azon fizetési kötelezettségüknek csak egyszer is nem tesznek eleget, tekintet nélkül arra, hogy elő vannak-e jegyezve vagy sem, a jövőben mind csak úgy tarthatnak igényt rabmunkásokra, ha a munkadíjat 14 nappal előre lefizetik.

Sátoraljaujhely, 1913. évi október hó 8.

Dr. Liszy,
kir. főügyési helyettes.

SZEGŐ SÁNDOR

nagyáruháza

olcsó árak mellett ajánlja:

**Női felöltő, kosztüm, blous, alj és pongyola
ujdonságait.**

Nagy occassio

szőrmeárak és gyermekruhákban.